

Протокол

№

гр. София, 28.03.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 28.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **1404** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 14,00 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ – Б. С. Б. – редовно уведомен, явява се лично и с адв. Е. П., редовно упълномощена и приета от съда.

ОТВЕТНИКЪТ – Директор на ТП на НОИ - С., редовно уведомен, се представлява от юрк. П., редовно упълномощена и приета от съда.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА.

ДОКЛАДВА жалбата на Б. С. Б..

ДОКЛАДВА молбата от 21.03.2023 г., представена от адв. П. – процесуален представител на жалбоподателя.

АДВ. П.: Поддържам жалбата и направените доказателствени искания.

ЮРК. П.: Оспорвам жалбата. Моля да се приеме административната преписка. Противопоставям се на искането за разпит на свидетели, тъй като същото е заобикаляне на закона. Спорът е за категорията и чл. 104, ал.10 от КСО категорично забранява да се доказва труд със свидетелски показания. Във връзка с представената молба, моля да бъде уточнено от процесуалния представител на жалбоподателя какво ще се установява с Протокол №5/1990 г. на Комитета по труда/и работната заплата/.

АДВ. П.: По отношение протокола, съгласно представената пред съда жалба и ще се уточнява това, че категорията труд на „леяр формовчик“ е първа категория, съгласно действащите нормативни уредби.

По доказателствата, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА административната преписка.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА представените с жалбата писмени доказателства.

Съдът, на основание чл.192 ГПК във вр. с чл. 144 АПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ЗАДЪЛЖАВА МТСП и Министерство на икономиката и индустрията като трети неучастващи по делото лица, да представят по делото посочените в молбата от 21.03.2023 г., представена от адв. П., документи.

ЮРК. П.: Представям доказателства за компетентност на административния орган. Имам доказателствено искане на основание чл. 193 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, моля да бъде открито производство по оспорване истинността на представените от жалбоподателя трудова книжка № 301/09.07.1979г. от ППРЧНО „Бусер“; Образец УПЗ №08/06.02.2013 г. и образец УП2 №09/06.02.2013 г., и двата издадени от „Бусер - София“ ООД като за това представям нарочна молба с препис за жалбоподателя. Оспорвам съдържанието на тези документи. Във връзка с исканата експертиза, категорично се противопоставям на въпроса: „Предвид писмените и гласни доказателства по делото да се даде заключение относно характера и тежестта на полагания от жалбоподателя, труд за периода 1980г.-1996г.“ Условия на труд не могат да се доказват с гласни доказателства. На второ място, писмени доказателства за условия, тежест и характер на труд са само протоколи, които са относими към процесния период, и които са издавани от съответните контролни органи. В тази връзка считам, че удостоверения и писмо от професионална гимназия по механотехника в никакъв случай не се явяват такива писмени доказателства. Противопоставям се на формулираната задача и на представените, във връзка с тази задача, доказателства.

АДВ. П.: По отношение доказателствата представени от юрк. П. във връзка с компетентността, моля да ми дадете възможност да взема допълнително становище.

ЮРК. П.: По отношение приемането на писмените доказателства от адв. П., считам, че са представени във връзка с експертизата и възразявам да бъдат ползвани от вещото лице. Моля да ми дадете възможност да се запозная с тях и да взема становище по тях.

Съдът намира, че следва да бъде дадена възможност на страните да вземат становище по представените в днешното съдебно заседание писмени доказателства от насрещната страна, в 7-дневен срок от днешното съдебно заседание.

АДВ. П.: Във връзка с оспорването по чл. 193 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК,

считам, че то не е относимо към настоящото производство. Ще се ползваме от тези документи. Трудовата книжка отразява наличие на трудов стаж, който вече е взет предвид. Моля юрк. П. да уточни кое съдържание се оспорва.

ЮРК. П.: Оспорвам всичко касаещо труд положен за „Бусер“, съдържанието и в трите документа по отношение отбелязванията, които касаят „Бусер“. Тъй като в трудовата книжка няма друг стаж, оспорвам същата изцяло.

Във връзка с изявлението на процесуалния представител на жалбоподателя, че желае да се ползва от оспорените документи, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО по оспорване истинността на трудова книжка № 301/09.07.1979г. от ППРЧНО „Бусер“; Образец УПЗ №08/06.02.2013 г. и образец УП2 №09/06.02.2013 г., и двата издадени от „Бусер - София“ ООД, относно верността на отразените в тях данни за положения труд.

УКАЗВА на ответника, че негова е тежестта да установи неистинността на посочените документи на основание чл. 193, ал. 3 от ГПК, доколкото се оспорват официални свидетелстващи документи.

АДВ. П.: За днешното съдебно заседание водим допуснатите ни двама свидетели, при режим на довеждане. Моля да отложите разпита на третия свидетел, тъй като същият е в невъзможност да се яви в днешното съдебно заседание. Възпрепятстван е да се яви, защото е извикан на обект с авария.

ЮРК. П.: Категорично се противопоставям на искането свидетелите да се разпитват в две заседания. Считаю, че въпросите, които бих задала сега ще бъдат основание за подготовка на третия свидетел, а това е релевантно за установяване на условията, на работа. Настоявам за едновременен разпит или отказ от третия свидетел.

Във 14:08 часа, съдът ПРЕКЪСВА съдебното заседание за 10 минути.
Съдебното заседание беше възобновено в 14:18 часа.

АДВ. П.: Третият свидетел ще бъде разпитан в другото съдебно заседание за други обстоятелства. Третият свидетел няма да бъде разпитван за условията на труд. Ще го разпитваме за конкретните документи. Първите свидетели са за доказване условията на труд и начина на работа, доколкото в момента се оспорва съдържанието на трудовата книжка.

ЮРК. П.: Категорично се противопоставям на искането за свидетели, които да доказват писмени документи. Единственото, което може да се докаже с гласни доказателства са условията на труд, което в случая е недопустимо.

АДВ. П.: Третият свидетел щяхме да го разпитваме за обстоятелствата като първите двама свидетели, но тъй като в моментна се прави опит за отстраняване от страна на ответника, третият свидетел е работил с доверителя ми.

ЮРК. П., дуплика: С цялото ми уважение към трудността да се доведат свидетелите, държа да се разпитат тримата свидетели заедно или това, което се иска като разпит на третия свидетел в следващо съдебно заседание намирам за недопустимо.

СЪДЪТ НАМИРА, че няма процесуална пречка явилите се днес свидетели да бъдат разпитани, а разпитът на третия свидетел да бъде отложен за друга дата. Показанията на свидетелите не се ползват с обвързваща съда доказателствена сила и тяхната достоверност ще бъде преценявана с оглед всички обстоятелства по делото.

СТРАНИТЕ /поотделно/: На този етап нямаме други доказателствени искания.

В залата се въведе първият свидетел, чиято самоличност СЪДЪТ сие, както следва: И. П. С. - [дата на раждане] , български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН ЗА ОТГОВОРНОСТТА по чл. 290 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ обеща да каже истината.

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Познавам жалбоподателят. Казва се Б. и го познавам като работник в опитен завод по металокерамика. Когато постъпих на работа през 1986 г., се водеше опитен завод по металокерамика. Работех там до края на 1994 г., заедно с жалбоподателя. Аз бях „организатор производство“, а после бях заместник директор. Накрая от директор станах „организатор производство“. Този опитен завод е бившият „Бусер“ и управлението на стопанското управление се взе решение от металокерамика „Д.“ да се обедини със завода „Бусер“. Прехвърли се от завода по металокерамика към „Бусер“ и научното направление. Аз го заварих така към 1986г., тъй като съм назначен към опитен завод. От „Д.“ се премести „леарна за прецизно леене“. Оборудването на леарната се премести за прецизно леене по восьъчни модели. След това се премести друга леарна до Оптико-механичния завод /О./ в завода „Бусер“. До него беше друга леарна към „Бусер“, но тя се премести на територията на опитния завод. Във опитния завод „Бусер“ имаше леарна с индукционна пещ, а едната част от леарната е за чугун, както и две индукционни пещи за прецизно леене по восьъчни модели. Това беше в една сграда, във различни помещения. Едното леене е по формовка, а другото е по восьъчни модели. Тази, за която говоря - за чугунолеенето имаше леене на бутала, сегменти и скарите за метростанциите. Във тази леарна Б. лееше бутала и беше в частта където се лееха с центробежни втулки в чугун, бутала за „Икарус“. Работил съм в чугунолеарния комбинат в [населено място] като „леар-формовчик“. Б. беше „леар-формовчик“. Тази позиция се занимава с леене на течен метал в каси с формовъчна пръст, разтопен при 1300 градуса. Б. беше мой подчинен и работеше като „леар-формовчик“. Работеше се на смени, на пълен работен ден, целогодишно. Получавах вредни като газирана вода и кисело мляко. Нямам спомени за допълнително възнаграждение. Условията бяха вредни като висока температура, горещина, прах, изпарения. Даваше им се работно облекло и предпазни средства като очила и ръкавици. Имаше естествена вентилация – отваряха се прозорци, но нямаше аспирация. Алуминият се топеше на огнище с „кокс“. Отделя се сяр и серен двуокис. През 1996г./1997г. се ликвидира този опитен завод и го купи един частник. Във

момента действа като леарна и аз работя там. Вече има аспирация и е по-модерно. Във този цех имаше производство на отливки. Не мога да отговоря на този въпрос за непрекъснато производство на черни метали. Знам, че е ръчна формовка, метала се топи в индукционна пещ и се лее с кофи. Това не е конвейр. Този нов собственик купи всичко, заедно със сградите. Жалбоподателят не е работил в бригада за нестандартно оборудване. Не мога да отговоря дали са се водили коректно ведомостите на предприятието. Имам доказателство, че съм работил в това предприятие.
ПОКАЗВА СЕ трудова книжка на И. П. С., ЕГН [ЕГН].

СВИДЕТЕЛЯТ С.: Когато постъпих на работа в опитния завод през 1986 г., това е трудова книжка от преди, която съм дал. Не помня дали веднага е била попълнена трудовата ми книжка. Не знам, че има данни в бригада „нестандартно оборудване“ за жалбоподателя.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ОБЯВИ разпита на свидетеля за приключен и същият напусна залата.

В залата се въведе вторият свидетел, чиято самоличност СЪДЪТ сне, както следва: И. М. К. - [дата на раждане] , български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните.

ПРЕДУПРЕДЕН ЗА ОТГОВОРНОСТТА по чл. 290 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ обеща да каже истината.

СВИДЕТЕЛЯТ К.: Работил съм в този завод „Бусер“. Това беше завод за специално производство на отливки и изделия за военна промишленост. Постъпих като заместник директор на предприятието през 1985г./1986г. Предприятието беше на две площадки като едната площадка „леарната“ беше извън тази, която съществуваше впоследствие преди да премине в подчинение на комбинат по металокерамика. Леарната дойде на нашата площадка заедно с производството, което правехме за военните. Докато бях заместник директор беше само това производство, но впоследствие на площадката се установи още една леарна - производство на специални отливки и направление „Научна дейност“ за износоустойчиви изделия. Минавайки към подчинение към завода за металокерамика, заводът претърпя няколко промени в наименованието си. Първо беше опитен завод на база това, че дойде научно направление – разработваха технологии за наваряване и напластяване. Това производство, в което работеше Б. продължи да съществува. Леарната където работеше Б. беше за отливки от алуминий, чугун, което беше стандартна леарна. Научното направление имаше отделно леарска дейност. Той беше най-младият работник по мое време. Заводът имаше около 150 човека, общо. Дейността, която осъществяваше, основната издръжка на предприятието беше от дейността на леарната където работеше Б.. Давахме им вредни като кисело мляко, газирана вода, работно облекло и специални обувки. Работеха на смени, целогодишно. През лятото в леарната беше кошмар. Такива бяха условията – вредни. Нямаше тези условия, които се изискват сега в леарните. Б. беше леар-формовчик, което значи, че за да се направи отливка се формова в специален съд с пясък се излива метала. Във леарната няма отделни функции. Формова се, излива се. През цялото време Б. беше на тази работа. Аз напуснах през 1992 г. Той би трябвало да е останал на тази работа. Дейността на предприятието продължи, независимо, че се приватизира след това. Това предприятие мина процес на приватизация и тази дейност, която Б. работеше си остана като

обособена част за това производство. Станаха няколко нови юридически дружества, доколкото знам. Работех в леарната до 1991г./1992г. и когато настъпи моментът на приватизация аз вече бях извън предприятието. Не мога да отговоря къде е отишла леарната. Когато Б. започна работа е бил на около двадесет и няколко години защото беше най-младото момче в това производство. Нямам информация да е бил ученик. Беше младо момче и знаех, че е стажувал, но мен не ме е касало това нещо. Той не работеше в бригада „нестандартно оборудване“. Не мога да съм сигурен, тъй като нестандартно оборудване беше отделен цех. Разбирам нещо, което е било в нарушение, ако е било така защото той не е бил в нестандартното оборудване. Във момента не нося документ, с който да удостоверя, че съм работил там, но мога да представя копие на моята трудова книжка. Това оформяне на трудовата книжка е много по-различно от сегашното ,тъй като аз бях номенклатурен кадър на комбината по металокерамика. Книжката ми се оформяше от комбината. Отпуските ми се пускаха от комбината. Трудовата книжка стоеше в комбината. Когато приключих трудовата си дейност, веднага ми дадоха книжката оформена, но не помня дали от „Бусер“ или от комбината. Когато ми се наложи да се пенсионирам ходих да търся досието си в архива и го търсиха много дълго време в комбината. От завода бяха изчезнали документи и не знам бившите ми работници как са се пенсионирали. Когато тръгнах да се пенсионирам разбрах, че са изчезнали документи от завода, изгорени ли са, нямам представа.

СТРАНИТЕ /поотделно/ - Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ОБЯВИ разпита на свидетеля за приключен и същият напусна залата.

АДВ. П.: Моля да ми предоставите възможност да представя трудови книжки на лицата, доколкото има някакви съмнения относно тяхната дейност, за следващото съдебно заседание.

СЪДЪТ НАМИРА, че делото не е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 25.04.2023 година от 15:00 часа, за когато страните, редовно уведомен от днешното съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15:07 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: